

Наприклад, методи Лекока та буффонаж допомагають навчитися виразно працювати тілом, створюючи ексцентричний, але природний образ. Комедія дель арте розкриває секрети гротеску й перебільшеної гри, що часто використовується для трікстерських персонажів. Важливо також навчитися поєднувати протилежні емоції, адже трікстер може водночас бути наївним і хитрим, доброзичливим та підступним.

З одного боку, трікстер — це окремий архетип, він може поєднувати в собі риси інших персонажів. У поєднанні з героєм він може виступати в ролі провокатора, що змушує головного персонажа змінюватися. Водночас поруч із мудрецем він може грати роль учня, який ставить незручні запитання й викликає сумніви. Якщо ж він співвідноситься з тінню, то стає темним маніпулятором, що викриває найглибші страхи й суперечності.

Вважається, що образ трікстера часто пов'язаний із масками, ексцентричними костюмами та гротескною мімікою. У класичному театрі такі персонажі використовують сатиру, бурлеск і перебільшення, щоб висміяти соціальні норм, політику, владу, якісь моральні норми. Трікстер може перевертати все з ніг на голову, збиваючи героїв з пантелику з неочікуваними обставинами, що змушує їх змінюватися. Його головна зброя — це не сила, а розум, винахідливість і вміння переконувати.

Маю підкреслити, що трікстер — це не просто веселий хитрун, а дзеркало, у якому глядачі можуть побачити власні страхи, суперечності та бажання. Його гумор може бути й легким, і їдким, а дії — як забавними, так і провокаційними. Він розбурхує, змушує ставити під сумнів усталені істини, а іноді — навіть змінювати власний світогляд. Саме тому трікстер залишається одним із найцікавіших і найвпливовіших персонажів у театрі та кіно.

Отже, архетип трікстера є одним із найцікавіших і найдинамічніших феноменів у театральному та кінематографічному мистецтві. Його унікальна здатність балансувати між хаосом і порядком, жартом і серйозністю, маніпуляцією та щирістю робить його незамінним елементом художньої виразності. Втілення цього образу в акторській майстерності вимагає глибокого розуміння психологічних особливостей персонажа, вміння швидко адаптуватися та використовувати імпровізацію. Подальше дослідження цього феномену дозволить краще зрозуміти не лише специфіку акторського втілення трікстера, а і його роль у формуванні суспільних та культурних змін.

С. Роженцев

РЕЖИСУРА ДИТЯЧИХ ВИСТАВ: ПІДХІД ДО СТВОРЕННЯ ЦІКАВОГО ТА ПІЗНАВАЛЬНОГО ТЕАТРУ ДЛЯ ДІТЕЙ

S. Rozhentsev

DIRECTING OF CHILDREN'S PERFORMANCES: AN APPROACH TO CREATING INTERESTING AND EDUCATIONAL THEATRE FOR CHILDREN

Для створення дитячої вистави, режисер відповідально підходить до вибору матеріалу, адже він розуміє, що вистава повинна бути не тільки розважальною, а й пізнавальною. Важливо підібрати правильний матеріал, зважаючи на вік та інтереси юних глядачів. Найкращими варіантами є дитячі літературні твори, адаптовані казки або ж оригінальні сценарії, які містять у собі важливі життєві уроки.

Структура дитячої вистави має бути логічною, чіткою, з яскравими персонажами та динамічним розвитком подій. Важливо ще включати інтерактивні моменти: відповідати на питання від персонажів або впливати на хід подій у виставі. Це робить виставу більш цікавою та атмосферною.

Ще одним фактором для створення дитячих вистав є візуальне оформлення. Вистава повинна бути яскравою, але щоб візуально не перевантажувати глядача. Костюми слід підбирати зважаючи на характер персонажів, щоб кожен образ був легко впізнаваним та цікавим. Декорації також відіграють важливу роль у створення вистави: режисер працює тісно з художником-постановником, щоб створити виразний та атмосферний простір для дії. Доповненням слугують світлові та звукові ефекти, які допомагають занурити глядача в чарівний світ вистави.

Однак найголовніше — це акторська гра. Діти найкраще сприймають емоції через виразні образи, тому актори повинні вміти перевтілюватися у своїх персонажів, чітко передавати міміку, жести та інтонацію.

Окрім створення розваг, вистава повинна виконувати освітню та виховну функцію. Вона може навчити юних глядачів важливим соціальним навичкам, допомогти зрозуміти навколишній світ або ж передати моральні цінності. Важливо уникати надмірно драматичних чи лякаючих сцен, щоб не викликати негативних емоцій у юних глядачів.

Отже, добре продумана дитяча вистава — це не просто розвага, а потужний засіб виховання та розвитку юних глядачів. Воно створює незабутні враження, навчає добру та сприяє формуванню особистості дитини через світ мистецтва.

Д. Сар'ян

**СПІВПРАЦЯ МИКОЛАЇВСЬКОГО АКАДЕМІЧНОГО ХУДОЖНЬОГО
ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ТА ХЕРСОНЬСЬКОГО ОБЛАСНОГО АКАДЕМІЧНОГО
МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ ІМ. МИКОЛИ КУЛІША
В ПЕРІОД ПОВНОМАСШТАБНОГО РОСІЙСЬКОГО ВТОРГНЕННЯ**

D. Saryan

**COOPERATION OF THE MYKOLAIV ACADEMIC ART DRAMATIC THEATRE
AND THE MYKOLA KULISH KHERSON REGIONAL ACADEMIC MUSIC
AND DRAMATIC THEATER DURING THE PERIOD
OF FULL-SCALE RUSSIAN INVASION**

Театр — це одна з найдавніших і найуніверсальніших форм художнього вираження, яка поєднує в собі драматургію, музику, сценографію, акторську гру та режисуру. Він має унікальну здатність безпосередньо спілкуватися з глядачем у реальному часі, створюючи живий емоційний та інтелектуальний зв'язок. В Україні театр постійно розвивається, експериментує з новими формами, технологіями та засобами виразності, зберігаючи при цьому свої головні функції — виховуючу, просвітницьку, комунікативну, естетичну. В умовах російського вторгнення, театральне мистецтво, з одного боку, вимушене долати на своєму шляху важкі перешкоди, з іншого, театр отримав великий потенціал, зокрема у сфері експериментальних технологій. Театри півдня України постраждали від ракетних ударів, блекаутів тощо. Миколаївський академічний художній драматичний театр та Херсонський обласний академічний музично-драматичний театр імені Миколи Куліша підписали меморандум про співпрацю, і це є дуже важливим, оскільки